

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τὸν ὄρον μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.
Γράμματα καὶ συνδρομαί—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ,
Συνδρομὴ γὰρ κάθε χρόνον—ὅ κτὰ φράγ καεῖναι μόνον.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρα—δ' ἑκα φράγ κα καὶ στὸ χέρι.

Εἰκοστὸν καὶ τέταρτον ἀριθμοῦντες χρόνον
στὴν κλεινὴν ἐδραύμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Πρώτη τοῦ Νοεμβρίου,
ἀρχὴ Βουλευτηρίου.

Περικλέτος, Φασουλῆς, κί' ἡ παράτα τῆς Βουλῆς.

Φ.—Ἔδω καὶ αὐθρὲ Περικλῆ:

Π.— Μὲ ἐλέπεις θρὲ τοιαύτῃ.
Φ.—Στὸ θεωρεῖο τῆς Βουλῆς καλῶς οὐ' ἔρχη καὶ πάλι.
Τὸν Μάρτη πρὸς τὰ μέρη μας πετοῖν τὰ χελιδόνια
καὶ τὸν Νοέμβρη τῆς Βουλῆς μὰς ἐρχονται τὰ ῥέοντα.

Πῶς μ' ἄρσει κί' ὁ χειμῶνας... ἂν καὶ κἀνὴν κάπες κρύο,
ὅμως ἔρχομαι ἔδω πέρα σ' τῆς Βουλῆς τὸ θεωρεῖο,
καὶ τὴν ἄρα σου περὶς
ὅαν Ρωμῆς τεμπεληχῆας.

Πῶς μ' ἄρσει κί' ὁ χειμῶνας,
ποῦ μεσὸς φιλοπατρίας
συμμετέχεις στοὺς ἀγῶνας
κάθε σποδύγας καὶ πατριᾶς.

Πῶς μ' ἄρσει κί' ὁ χειμῶνας... καστονάδες καὶ σαλεῖν,
κί' ἐκτὸς τούτων Παραλαμένο μὲ σοφὰ πατέρων ἐπη.

Πῶς μ' ἄρσει κί' ὁ χειμῶνας,
ὅπου δρέπω κατὰ μόνος
μὲς στοῦ κράτους τοῦς λειμῶνας
ρητορείας ἀνεύρωνας.

Π.— Πῶς ἄρσει καὶ σ' ἰμένα, ποῦ εὐπνὲ τὸ κάθε κόμμα
γὰρ τοῦ κράτους τὸ συμπερὸν,
καὶ σὲ μάγουλα πατέρων
ἐλέπεις παπαρούνας χρομαί.

Καθὼς δὲας συσφιγντὴ
κάθε νῆος χαρακτήρ
ἀφυπνίετ' ἐκ τῆς νάρκης.

Καὶ εὐπνὲ μαζὶ μ' αὐτοῦς
τῆς Βουλῆς τοὺς παρταῖους
καὶ λαὸς καθ' ἑλ' αὐτάρκης.

Τράγκα τράγκα τὰ σποδύγας,
τίγαι τούγγου τὰ κουδούνια,

μὲ μὲ μὲ κατόικαις, τράγοι, πρόβατα κί' ἑρίκια,
καὶ συμβαίνουν κατὰ μέρος ἀθῆλα καὶ κροφία.

Ἔτος χλῖα κί' ἄνω κί' ἐνικύσας,
νέα δρῶνς Ρωμῆδιν μὲ τὴν γλῶσσα.

Χλῖα λέγω πενήντα κί' ἑπτά,
κί' ἐξυμῶς τοὺς πατέρας σκυφτά.

Δὸς μου, μπάριμπα... δὲν σοῦ δίνω...
Εἰ λοιπὸν κί' ἐγὼ σ' ἀρίνω
μὰ τὸν Ἄγιο Κωνσταντῖνο.

Πῶς μ' ἄρσει κί' ὁ χειμῶν,
ποῦ σ' αὐτὰ μὰς διαρκεῖς
ἀντηχοῦν κυφίλης ὁρμῆς.

Καὶ στοῦ κράτους τὸν δομῶν
λιγυρὰς ρητορείας
θυσιάζετ' ἐκατόμῃ.

Γιὰ δὲς δυὸ τράγους ἀπ' ἔδω, γιὰ δὲς καὶ μὲ κατόικα...
Φ.—Στὸ θεωρεῖο τῆς Βουλῆς καλῶς σὲ ξαναἔρχηκα.
β' ἀνυψώσαμεν εἰς μὰς ἐπὶ πτερῶν ἀνέμου...
καλὰ θὰ τὴν περάσουμε κί' ἑφέτος, συντροφί μου.

Π.— Καλὰ θὰ τὴν περάσουμε μ' αὐτοὺς τοὺς Βουλευτῆρους...
θὰ γίνῃ Νομοσχέδιον καὶ γὰρ τοὺς Ψεγαδῆρους.

Ἐφέτος ἔργα καὶ δουλειά,
καὶ χαρτοπαίγνια παλὰ
θὰ κλείσουμε μὲ φρόνιμα
ν' ἀνοίξουν κατωόριμα.

Ἐφέτος, φίλε, καταργοῦν
τὰ πρόην καθεστῶτα,
ἐφέτος δὲν θὰ λειτουργοῦν
γὶ τράπουλαις ὅαν πρότα,
καὶ τὸν φυχὸν τὰ μακαλλεῖα
θὰ γίνουν ἡθικῆς Σχολεῖα.

Θὰ λείψῃ κί' ἡ προπαίδεια
μικρὸν στὸ τρίτο-τέτατο,
θὰ κάνουν νομοσχέδια
πολλὰ καὶ γὰρ τὸν κλῆρο.

Ἐφέτος ἔργα καὶ δουλειά,
ἐφέτος θὰ πέσουν καλὰς,
ἵπποιστάμεν πάχη.

Θ' ἀνοίξουν καὶ μερικὰ
Σχολεῖα κατηχητικά
τοῦ καθενὸς Ἀνάχη.

Νέφος έρχεται δαρό
και παύει την Εθρόνην...
Σούτ... Ο Κόντης προχωρεί
κ' έλ' οί Σύμβουλοι κατόπι.

Η.—

Νομίζεις πως βαστάζει τον Άτλαντα' σταθε όμου,
μά μπαίνει διασποράς
κ' ό ρέκτης Ναυπηγός,
πούχει δουλειάς με φούνταις γιά τούς Υγειονόμους.

Φ.— Άνοίγουν όλοι τόπο κ' ό Μπαλτατζής νά μπή...
πως τον κυττούν οι Πρίοδεις κ' ό σύμμαχος Ναμπή.
Μά νά κ' ό της Παιδείας ό και σηματοδότης,
προβαίνει κ' ό Στεφάνου, πούναι κεφάλι πρώτης,
κ' έχει γιά τον Δομάρδο τρομάρας κ' άγωνίαις,
κ' ό Γούναρης σάν τσίφος από της άγροικίας.

Προβαίνει κ' ό Λεβίδης... την όραση του τραυόδα...
τούτος τό Παρλαμέντο μάς τόκανε κουλάκι,
μά και σ' τον Φαληρέα κατόπι γιά την Σούδα,
κ' έλεε γιά αυτόν φονιάς... γιά σουκού Νικολάκη.

Π.— Τόν' έλέπεις τον Μπουφίδη;

Φ.— Άνε πως γιά τμή
θά τον ανακηρύξουν το κόμματος μαμμή.

Π.— Ποιόν άλλον έλέπεις τώρα;

Φ.— Κιαλάρω μά κυρία.

Π.— Άλήθεια κ' ό Καρατάλης πως έλεε Προεδρεία;

Φ.— Μ' έρωτες, Περιλέτο και σύ;

Άχι! ποιος φεύγει τό κάλλος μισεί;

Π.— Προσμένουν' σ'τά προαίλια πολλοί, που θέλουν θέσι...
μά πως αυτός, όρι Φασουλής, που προχωρεί με φίσι;

Φ.— Κάποιος Νέοττοκος θαρρώ πως είναι, όρι γομάρι,
κ' ήλθε και τούτος από μάς μαθήματα νά πάρη.

Π.— Προσέρχονται τά κόμματα μετά σκουδής μεγάλης,
άλλ' όμως πως δέν φαίνεται της μελίκτος ό Ράλλης;
Φ.— Πήγε' ψηλά' σ'τά Γράνινα τά πρόποντα /α' πη.

Π.— Καλλίτερα σ'τά Γράνινα παρά σ'τό Κορωπί.

Φ.— Τά λέει: ξάστερα κορτά,
τά λέει σιταρότα,
σφάζουν μοσχάρια σιτεντά
τρανών καπετανάτα.

Στην' Ήπειρο την Εχαρη
τόν συνοδεύουν όννοι,
χίλια καντάρια ζάχαρι
νά ρίξετε' στη λίμνη
γιά νά γλυκάνη τό νερό
νά πη χεϊλάκι φλογερό.

Π.—

Κάθε μοχθόντα τίμα,
μωρά φαρμακομύτη...
Ό Κόντης ες τό θήμα
την έναρξιν κηρύττει.

Φ.—

Γιά' ός τον... ματογυάλμα,
όρι Περιλέτο, όδεις,
κ' ό κόσμος με κεράλα
πολιτικά τυρβάει.

Υπόσχεται πολλά
παντοειδή καλά,
και έσπανίζουν όλοι.

Είθε κ' ή Ρομπερόνη
ταχύτητα νά γίνη
τού κόσμου περιόλι.